

Druhou premiérou [23. sezony](#) Divadla v Dlouhé je první scénické uvedení dopisů Václava Havla z vězení z let 1979 – 1983, které připravuje režijní tandem SKUTR. Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský jsou již třetí sezonu součástí uměleckého vedení divadla a [Dopisy Olze](#) jsou jejich třetí inscenací v Dlouhé (po Čechovově *Rackovi* a autorské inscenaci *Sen v červeném domě*).

Prvotním impulsem při výběru textu bylo letošní výročí založení republiky a zejména nadcházejících třicet let od listopadu 1989. K volbě textu a práci s ním říká **Lukáš Trpišovský**:

„Rozhodli jsme se připomenout Václava Havla a vybrali jsme si ne jeho hry, ale jeho dopisy z vězení. Jednak proto, že to je otevřený tvar, s nímž se dá poeticky pracovat, tak jak jsme zvyklí. A pak také proto, že *Dopisy* jsou jediná kniha, v níž máme šanci nahlédnout trochu do toho, jak Václav Havel přemýšlel. On o sobě nerad mluvil, nepsal si deníky, takže *Dopisy Olze* jsou jediný autentický materiál, kde se o něm můžeme dozvědět něco osobního. Nesměl si ve vězení psát žádné koncepty ani poznámky, dopisy musel psát na čisto a bez škrťů či oprav, a díky tomu dnes můžeme vidět, jak přemýšlel, jak uvažoval. To z žádných pozdějších dokumentů vyčíst nelze, protože prošly autorskou korekcí a zveřejněn byl až vyčištěný tvar.

Dopisy Olze uspořádal literární kritik a editor Jan Lopatka a poprvé vyšly v samizdatové Edici Expedice ještě v roce Havlova propuštění, tedy 1983. V Poznámce editora Lopatka nabízí trojí možnost čtení této knihy: je to jednak příběh psaní dopisů a zápas o jejich využití k autorské práci ve ztížených podmínkách, dále je to velmi specifický milostný román v dopisech a za třetí kniha o tom, jak získáváme a ztrácíme příběh. My dnes k těmto třem možnostem přidáváme čtvrtou, umožňující číst dopisy s vědomím všeho, co následovalo. Je třeba velmi zajímavé číst, jak některé úvahové dopisy už velmi připomínají pozdější novoroční projevy.

Museli jsme samozřejmě vybrat jen část dopisů a náš výběr se soustředil zejména na ty, které nám nejvíce dávají zprávu o Václavu Havlovi jako o člověku, o jeho vnitřním životě. Byl bych rád, kdyby naše inscenace byla pro někoho podnětem, aby si vzal knihu *Dopisy Olze* a přečetl si ji celou.“

Martin Kukučka dodává:

„Jsou to dopisy Václava Olze, ale není tam jediná Olžina odpověď. Ta nepřítomnost Olgy, to zvláštní ticho na druhé straně je pro mě velmi zvláštní a silný moment. Jiným silným momentem je to, jak Václav Havel plánuje, o co se opřít, aby vězení přežil, aby ho nezlomilo. Zpočátku se snaží opřít o

informace zvenčí, o život za zdmi vězení. Paradoxně to, co ho nakonec drží víc, jsou vnitřní úvahy, ne kontakt s realitou. Od té se postupně jakoby odpoutává, Olga mu píše čím dál tím míň a on se proměňuje v jakéhosi zvláštního mnicha někde na poušti, který uvažuje o nějakém horizontu, o nějakém morálním ukotvení, ke kterému se člověk vztahuje a které ho nutí konat určité věci. Nachází něco, za čím si může stát, za co může brát osobní odpovědnost. A tento přerod, k němuž v čase ve vězení dochází, je z mého pohledu postupným přerodem disidenta v prezidenta.

Václav Havel je nepravděpodobný typ hrdiny, je to hrdina plný paradoxů. To ho dost polidšťuje, ale zároveň zůstává neuchopitelný. *Dopisy Olze* jsou plné otázek, ale nepřinášejí odpovědi.“

Václav Havel [Dopisy Olze](#)

...o klopotném hledání sebe sama...

Scénář a režie SKUTR **Scéna** Jakub Kopecký **Kostýmy** Simona Rybáková **Hudba** Petr Kaláb

Hrají Eva Hacurová, Marie Poulová, Klára Sedláčková-Oltová, Marie Turková, Magdalena Zimová, Martin Matejka, Pavel Neškudla, Jan Vondráček, Tomáš Turek

První scénické uvedení dopisů Václava Havla z vězení z let 1979 - 1983 v předvečer kulatého výročí Sametové revoluce a jako připomenutí člověka, který vstoupil nejen do světových dějin, ale i do našich životů a srdcí.

Inscenace *Dopisy Olze* volně navazuje na inscenaci *Sen v červeném domě*, která se inspirovala tvorbou T. S. Eliota a Samuela Becketta. Václav Havel je logickým pokračovatelem těchto velikanů světové literatury jako spisovatel, filozof i dramatik. Divadelně – pohybovo – hudební tvar asociativního rozvíjení textu dopisů o vnitřním světě člověka uprostřed životní zkoušky v malém prostoru vězení s nikdy nekončící přítomností dalších spoluvězňů a reflexe našeho vztahu k fenoménu Václava Havla navazuje na podobnou tradici některých poetických projektů Divadla v Dlouhé.

Česká premiéra 17. listopadu 2018

Inscenaci uvádíme jako součást projektu [Dlouhá cesta ke svobodě](#)

Fotografie v tiskové kvalitě budou po premiéře ke stažení zde: <https://www.divadlodlouhe.cz/foto-a-video/fotografie-v-tiskove-kvalite/dopisy-olze/>, zatím je tam promofoto.